

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

30. Frontoni militi mulier ex metu intentatæ mortis malè in flagitium
consensit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

XXX. Fronto miles ad turpem actum sollicitans Mauram matronam, que multum quidem relutatur, quia tamen Fronto stricto gladio mortem intentat, ni morem gerat, metu huius consentit. Quæritur. Vtrum Maura consentiendo in turpem actum peccet mortaliter?

Videtur non peccare mortaliter. Tum quia actus iste non est ipsi voluntarius, cum metus talis iniuste incusus æquipolleat vi illatae, quæ ex communi sententia excusat à peccato. Tum quia metus gravis iuxta Diannam P. 5. Tr. 3. Resol. 39. excusat à peccato mortalibus sacerdotem, si celebret cum censura, post cibum, &c. Excusat quoque iuxta alios pœnitentem, si reticeat quædam peccata mortalia in confessione. Item accidentem ad Sacram Communionem cum conscientia peccati mortalis ex oblivione in confessione non expressi, si absque infamia declinare nequeat, quæ tamen omnia alias gravissimè etiam prohibentur.

Resp. Peccare Mauram mortaliter. Ita ex communi Dicastillo de Virtut. Cardin: L. 1. D. 3. n. 273. Ratio est, quia metus etiam mortis non tollit voluntarium simpliciter, licet hoc non nihil minuat. Ergo nec malitiam actionis intrinsecè malæ.

Vnde patet ad primum, & simul disparitas inter metum, & vim, quod hæc libertatem nullam relinquat: Secus ille. Ad secundum negatur

gatur itidem paritas, quia hæc non ita intrinsecè sunt mala, sed ex præceptis solùm positivis, quæ (etiam diuina) cum tanto incommodo non obligant, ut ex communi tradit Palao Tr. 2. D. 1. p. 13. n. 9. nisi bonum commune concernant. Vnde frangere sigillum confessionis, aut confidere Eucharistiam in pane non triticeo, absolvere indispositum, aut sine iurisdictione, dare extemam vñctionem suspendendo, aut capite plectendo, &c. nunquam ex quocunque metu licet iuxta communem Doctorum.

XXXI. Frobenius turpi actu ideo peccat, quia simile peccarum iam antè admisit eādem operā confitendū. Quæritur. Vtrum peccatiū committat præsumptionis peculiariter in confessione explicandū?

Videtur ita peccasse, quia pollicitus est sibi indebito modo gratiam ad confessionem faciendam, & veniam impetrandam.

Resp. Frobenium non peccasse ex præsumptione, nec circumstantiam addidisse peculiariter in confessione exprimendam. Ita Tann. T. 2. D. 2. Q. 1. num. 79. Ratio est, quia ideo peccasse, quod iam simile peccatum sit admissum eādem operā confitendum, nihil est aliud, quām à metu novæ erubescentiæ solutum facilius peccare, ex quo solùm coniicitur, talem à peccato abstinere se tantùm propter humanam confusionem.

Vnde ad rationem in contrarium negatur,

D 4

Frobenius